ஓம்.

தத். ஸத்.

சுமஞாண்ய சுந்தரம்

TRICHINOPOLY:
JEGAM & CO., DODSON PRESS.

1921.

ஓம். தத். ஸத்.

தேவாரநகரம் சுத்தாத்வைத அருட்கவி

ஸ்ரீ விலக்ஷணானந்தஸ்வாமிகள்

ஓம்.

தத். ஸத்.

சுத்த அத்வைதி அருட்கவி

ஸ்ரீ

விலக்ஷணானந்த ஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்த

குமணாரண்ய குஞ்சரம்

இஃது

அரிமளம்

அ. அ. ரு. அண்ணாமலை செட்டியாரால்

திருச்சிராப்பள்ளி

ஜெகம் அண்டு கோ., டாட்ஸன் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1921.

ஓம்.

தத். ஸத்.

உபோற்காதம்.

ஸ்ரீவிலக்ஷணானந்த ஸ்வாமிகள் குமணச் சக்கிரவர்த்தி தர்பார் நடாத்திவந்த திவ்ய ஆரண்யத்தில் இருபது நாள் நிருவிகற்ப சமாதி சகசஸமாதி முதலிய நிஷ்டையிலிருந் தனர். அத்தருணம் நாள் தோறும் காலை, மாலை வனத்தில் உலாவும்போது எதிரில் கண்ட கானகக் காக்ஷிகளை ஆத்மஞானபரமாகப் பொருந்திக் கூறி, அவ்வண்ணம் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய ஓர் உத்தம சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனத்துள் ஓர் ஞான சித்தராகிய பிரஹ்ம ஞானி சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறாரென்பதையும் இந்நூலில் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறது.

இப்படிக்கு,

ச. அ. வ. கோ.

ஓம்.

தத். ஸத்.

குமணாரண்ய குஞ்சரம்

சைவத்திணசாணுல்வர் சார்ப்த கமலம் போற்றி
உய்வித்த வாழ்வாராதி வுயரடிவுணர்ந்து போற்றிக்
கைவைத்த கல்லானீழற் காரணக்குருவே போற்றி
செய்வித்தஞானபோதச் சிற்பரத்துணர்வேபோற்றி

இரண்டிலாஞானமெல்லா
ரிடத்தினுமினிதாய்த்தங்க
முரண்படுந்துவைதஞான
முதிர்ச்சியாலறிவுபாய்ந்து
அரண்கெடவான்மஞான
மழிந்திடச்செய்ததந்தோ
பரண்கொடுக்கின்றமேலோர்
பாதத்தில் வீழ்வீரம்மா.

1. இயற்கை.

21—10—20 காலை. குமணமஹாராஜன் கோமள வனத்தில் ஓர் அழகிய இனிப்புப் பழமுள்ள மாமரத்தில் ஓர் வேப்புமரம் நன்ருக ஒட்டிக்கொண்டு வளர்ந்திருந்தது. அப்

படியிருந்தும் மாமரத்தின் இயற்கைக் குண த்தை மாற்ற வேம்பு மரத்தால் முடியவில்லை. அதுபோல, மனது என்னும் மாற்றமில்லாத இன்பமேயுள்ள சாத்வீக மாமரத்தில் சேர்க்கையான இராஜசதாமத வேப்பு மரம் ஒட்டியிருந்தாலும் தமது இயற்கைக் குணத்தை மாற்றவிடாத ஆற்றலுள்ள அதியற்புத சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனத்துள் ஓர் சிதானந்த யோகீந்திரர் சஞ்சரித்து வருகிறார்.

2. நாவற்பழம்.

21-10-20 மாலை. குமணச் சக்கிரவர்த்தி அரசாக்ஷிசெய்த மேடையிருக்கிற வனத்தின் நடுமத்தியில் நான்கடி உயரமுள்ள பழுத்து நிறைந்திருக்கிற நாவல்மரத்தண்டை சென்று அதிலுள்ள பழங்களைப்பறிக்கச் சிலது பழங்கள் கை வைத்தவுடன் கைக்கு வந்தன. கொஞ்சம்பலமாய் இழுத்தபின் சிலபழங்கள் வந்தன. அவற்றில் கை வைத்தவுடன் வந்த பழங்களைத் தின்றதில் மதுரமாகவும் கொட்டைக்கும் தோலுக்குமுள்ள பிடிப்பு விடுபட்டிருந்தன. பலமாகப்பறித்த பழம் துவர்ப்பும் புளிப்புமாயிருந்தன. எறிந்துவிட்டேன்.

அதுபோல, ஈஸ்வரானுக்ரகமுடைய அவதார புருஷர்களும் உலகமென்னும்நாவல் மரத்தடியிற்சென்று மனிதர்களென்னும் பழம் பறித்து அதன் ஆனந்தத்தைத் தின்ன ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதில் உபதேசம்பெற்றுக் கையை தலையில் வைத்தவுடன் புறப்படுகிற சிஷ்யப் பழங்களும் கொஞ்சம் பலமாக உபதேசம் செய்து பிடிப்புவிடாது புறப்படுகிற சிஷ்யப் பழங்களும் இருக்கின்றன. இவற்றில் திடீரென்று பற்றற்று புறப்படக்கூடிய சிஷ்யானுபவம் கனிந்து தோடுவிட்டிருப்பதால் ஆசார்யர் அந்தப்பழத்தை அனுபவிக்கிறார். பிடிப்புள்ள சிஷ்யப் பழங்களை எறிந்து விடுகிறார். அதில் சர்வ தத்துவத்தோலின்மீது பிடிப்புவிட்டிருக்ககூடிய ஓர் சிஷ்யனை எதிர்பார்த்த வண்ணமாய் இவ்வாரண்யத்தில் ஓர் நவநாத சித்தர் தங்கியிருக்கிறார்.

3. பற்றும்புல்

22-10-20 காலை. சரபோஜிராஜன் சாந்தவனத்தில் மூன்று நாலடிவுயரம் வரை வளர்ந்துள்ள ஓர் வகைப்புல்லின் நுணிக்கதிர் முள்போல எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகச் சென்றாலும் வஸ்திரங்களிள் பற்றி விடுகிறது. அது

போல பிரபஞ்ச வனத்தில் மண்ணாசை பெண்ணாசை பொருளாசை என்ற புற்கள் படர்ந்துவுயர்ந்து முதிர்ந்து உச்சியில் பற்றுள்ள கதிர்களோடு தயாரா யிருக்கின்றன. எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகச்சென்றாலும் இரண்டொன்றுவது பற்றிவிடும். இதற்காகவே சுகர் முதலான மஹரிஷிகள் உலகத்திலேயே உலாவக்கூடாதென்று மூன்றவஸ்தைகளையுந்தாண்டி துரிய வனத்திலும் துரியாதீத ஆச்ரமத்திலுமாக சஞ்சரிக்கிறார்கள். அப்படி சஞ்சரிக்கிற சிஷ்யனைத் தேடிக்கொண்டு இவ் வனத்துள் ஓர் அத்யாத்மப் புலி ராஜர் தங்கி வருகிறார்.

4. பூமி.

22-10-20 காலை. குமணாச்ரம வனத்தில் தந்த தாவனஞ் செய்வதற்காக ஜலத்தைப் பூமியிலூற்றியவுடன் அந்தப் பூமி ஜலத்தை இழுத்ததுமன்றி உடனே கனிந்துவிட்டது. மற்றோரிடத்திற் ஜலமூற்ற ஜலத்தை அந்த பூமி இழுக்காமல் மேலே படிந்திருந்தன. பூமியும் கடினமாகவே இருந்தன. அதுபோல மனதென்னும் பூமியில் மஹான் உபதேசப் பாத்திரவாயிலாக ஞான ஜலமூற்றச் சிலபூமிகள் ஜலத்தை கிரகித்து உடனே கனிந்து

விடுகின்றன. பலபூமிகள் எவ்வளவு உபதேச ஞானஜல மூற்றியும் கிரகிக்காமல் கற்போலே யிருக்கின்றன. இவ்விரண்டில் ஞானஜலம் பட்டவுடன் கனியக்கூடிய மனதுடைய சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனத்துள் ஓர் மஹத்தீஸ்வர யோகீஸ்வரர் இருந்து வருகிறார்.

5. வலை.

22-10-20 மாலை. குமணானந்த வனத்தில் அமைக்கப்பட்ட சிதானந்த ஆசிரமத்தில் இன்று மாலை 4-மணிக்குக் கொசுவலைக்குள் உட்கார்ந்து கண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்த போது ஓர் பெரிய கொசு எப்படியோ வலைக்குள் சிக்கிக்கொண்டு வெளியிற்புறப்படமுடியாமல் துவாரத்தை எட்டியெட்டிப்பார்த்து வெகு தீவிரமாயிருந்தது. அதை உடனே எடுத்துவிட்டுவிட்டேன். அதுபோல பிரபஞ்ச வலைக்குட்பட்டு விழிக்கிற பல மனிதர்களில் வலையை விட்டு வெளிப்புறப்படுகிற எண்ணத்தோடு தீவிரமாய் பிரபஞ்சவலை துவாரத்தை யெட்டி யெட்டிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற சிஷ்யனைத் தேடிக்கொண்டு இவ் வனத்துள் ஓர் தேஜோமய புருஷர் வசித்து வருகிறார்.

6. சர்ப்பம்.

22-10-20 மாலை. குமணராஜா தர்பார் நடத்திய வனத்தில் ஏகாந்தமாகப் போகும் போது ஓர் புற்றில் தலையைமட்டும் வெளியில் வைத்துக்கொண்டுக்ஷத்திரியசர்ப்பமொன்று தூங்கிக்கொண்டிருந்தன. நான் சில நிமிஷங்கள் வரையில் நின்றேன். பாம்பு நகரவில்லை. அப்பால் ஓசை கொடுத்தேன். திடீரென்று என்னைப் பார்த்து விட்டு புற்றுக்குள் ஓடிவிட்டன. அதுபோல துரிய துரியாதீதப் புற்றுக்குள் சதாவசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஞானானுபூதிபெற்ற மஹான்களாகிய க்ஷத்திரிய சர்ப்பங்கள் ஜாக்கிராவஸ்தை யென்னும் புற்றின் வாசலில் தலையை நீட்டி மனதை உலகத்தில் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது ஓசையில்லாத சிஷ்யர்கள் போனால் திவ்யமான காக்ஷி கிடைத்துக்கொண்டே யிருக்கின்றன. கொஞ்சம் ஓசை யெழும்பிய சிஷ்யர்களைக்கண்டவுடன் திடீரென்று அந்தரங்க குகைக்குள் சென்று விடுகின்றனர். அப்படி ஓசை அடங்கிய சிஷ்யர்களை நோக்கமாய்க் கொண்டு இவ்வனந்தரத்துள் ஓர் ராஜ ராஜேஸ்வர நிருவாணயோகி சஞ்சாரஞ் செய்கிறார்.

7. எழுத்து.

23-10-20 காலை. குமணாசிரம வனாந்தரத்தில் முக்குண முறையை முடிக்கவேண்டி முடித்த பின் பௌண்டன் பேனாவை எழுத ஆரம்பித்ததில் மைவரவில்லை. பலமாக உதறிவிட்டு எழுத எழுதவந்தது. அதுபோல ஆரம்பத்தில் ஞானத்தை மனதில் எழுத ஆரம்பிப்பவர்கள் ஆரம்பத்தில் மனதிலுள்ள மாயை முதலிய சலன வடிவமான சகல பற்றையும் பலமாக உதறிவிட்டு எழுதினால் எழுத்து வெகு நன்றாயிருக்குமாதலால் அப்படி எழுதக்கூடிய சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனத்துள் ஓர் மஹா சன்யாஸி இருந்து வருகிறார்.

8. நமஸ்காரம்.

23-10-20 மாலை. குமணார்ப்புத வனத்தில் உலாவிவரும்போது ஓர் பெரியவர் வந்தார். அவரை மற்றொருவன் நமஸ்கரித்தான். உடனே அந்தப் பெரியவர் நீ யார்? நமஸ்காரம் செய்தவன் யார்? எதற்காக நமஸ்கரித்தாய்? யாரை நமஸ்காரம் செய்தாய்? ஏன் நமஸ்காரம் செய்தாய்? நமஸ்காரம் யாரைச் சேருகிறது என்றார். அதுபோல உள்ளபடி நமஸ்கா

ரங்களெல்லாம் உண்மையில் எவரைச் சேரு கிறதென்று கண்டுபிடித்திருக்கக்கூடிய ஓர் அறிவார்ந்த சிஷ்யனைத் தேடிக்கொண்டு இவ் வனத்துள் ஓர் தேஜோஜ்வலர் வசித்து வருகிறார்.

9. சூரியன்.

24-10-20 காலை. குமண ராஜன் தங்கிய வனத்தில் தெற்கு நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது கிழக்கே திரும்பினேன். சூரியன் அப்போதுதான் உதயகிரியினின்று ஆயிரம் கிரஹணங்களோடு தோன்றினான். நான் சூரியன் முகத்தை இடைவிடாது பத்து நிமிஷம் உற்று நோக்கினேன். பின் நாலாபக்கங்களிலும் திரும்பிப் பார்த்தேன். பார்க்குமிடமெல்லாம் சூரியனாகவே தோன்றிற்று. அதுபோல பார்க்குமிடமெல்லாம் பரமாத்மாவாகத் தோற்றி அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஓர் அபார சிஷ்யனைப் பார்வையாய் இவ்வனத்துள் ஓர் சுவாதந்திரிய புருஷர் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

10. நித்திரை.

25-10-20 இரவு. குமணும்புஜ கோள வனத்தில் நேற்றிரவு ஓர் மரத்தடியில் ஒருவர்

படுத்து நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தார். அவரிடம் சென்று பார்க்க மூக்கில் வாயுவின் இயக்கமில்லை. மூக்கின் துவாரத்தின் கீழே கையை வைத்துப்பார்க்க ஓர் அங்குலம் சுவாஸங்கூட இல்லாமல் இருந்தது. தூங்காமல் தூங்குகிறார்போலிருக்கிறது என்று நினைத்து திரும்பிவிட்டேன். அதுபோல அடியோடு பிராணனை உள்ளே நிறுத்தி நனவிற் சுழுத்தி நிலையை நாடிய உத்தமோத்தம சிஷ்யனைத் தேடிக்கொண்டு ஓர் தேவாம்ச தீரர் இவ்வனத்தில் தங்கி யிருக்கிறார்.

11. அடக்கம்.

25-10-20 இரவு. குமணராஜ தபோ வனத்தில் உலாவி வரும்போது ஓர் மஹான் என்னைக்கண்டு தனது சொந்த இடத்திற்கு மெதுவாக நகர்ந்துவிட்டார். அதுபோல உலக விஷய மோகாந்தகாரவஸ்துவைக் கண்ணாலே கண்டவுடன் தனது யதார்த்த நிலையின் மனதை வுடனே சேர்த்து விடக்கூடிய ஓர் ஆத்மஞானதிகாரமுள்ள சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இவ்வாரண்யத்தில் ஓர் அமானுஷ புருஷர் யதேச்சாதிகாரத்துடன் இருக்கிறார்.

12. தியானம்.

25-10-20 இரவு. குமணப் புரவலன் தர்பார் நடத்தி வந்த சித்திர மேடையின் மீது ஓர் கணக்காளி மைக்கூண்டில் மையை தொட்டுத்தொட்டு எழுதினன். மற்றொருவன் தொடாமல் எழுதினன். அதுபோல, சிதாகாச மேடையின் மேலேறி விட்டு விட்டு தியானிக்கக்கூடிய விச்சின்ன தியானமின்றி விடாமல் தியானிக்கக் கூடிய சந்ததத் தியானத்தை அனுஷ்டித்து வரக்கூடிய ஓர் ஆச்சரியமான சிஷ்யனை எதிர் நோக்கிய வண்ணமாய் இவ்வாரண்யத்துள் ஓர் தவராஜர் சஞ்சாரஞ்செய்கிறார்.

13. ஊதுபத்தி.

26-10-20 காலை. குமணச் சக்கிரவர்த்தி கோகன வனத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற சிதானந்தாசிரமத்தில் பலமான ஊதுபத்தியொன்று அக்கினி யிட்டு வைத்திருந்தது. பற்றியெறிந்த இடங்களில் ஊதுபத்தி நிற்கப் பலமின்றி ஒடிந்துகொண்டே வந்ததுந் தவிர கடைசியில் ஒன்றுமில்லாமற்போய்விட அதன் வாசனை மட்டு மிஞ்சியது. அதுபோல பலமான சங்கற்பங்களோடு கூடிய மனதென்

னும் ஊதுபத்தியில் ஞானக்கினியை வைத்து விட்டு எறிந்த இடங்களிலெல்லாம் பலமின்றி போனபின்பு பூராவும் வெந்தவுடன் மணமே யின்றி அதன் சாத்வீகஜீவன் முக்தி வாசனை மட்டும் மிஞ்சும்படி செய்துகொண்ட அதிக ஆற்றலுள்ள ஓர் உத்தம சிஷ்யனை எதிர் பார்த்தவண்ணமாய் இவ்வனாந்தரத்துள் ஓர் பரமாத்மதரிசனி வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

14. மயக்கம்.

26-10-20 காலை. குமண மன்னன் கூர்மை செலுத்திய வனத்தில் ஓர் பக்ஷி வெகு பிர மாத சப்தத்துடன் திடுக்கிடும்படி கூவியது. சமீபத்திற் சென்று பார்க்க வெகு அற்ப ஜந்துவாக இருந்தது. அதுபோல பிரபஞ்ச மயக்கவஸ்துக்களெல்லாம் தூரப்பார்வைக்கு மட்டும் வெகு அலங்காரமும் மயக்கமுமாகத் தெரிகிறதேயன்றி சமீபத்திற் சென்று பார்க் குங்கால் ஓர் ஆற்றலுமில்லாத அற்ப விஷய மாகவே முடியுமென்றதை அனுபவத்தில் அப்படியே கண்ட ஓர் மஹத்துவமுள்ள சிஷ் யனை நோக்கிய வண்ணமாய் இவ் வாரண்யத் துள் ஓர் சூக்ஷ்மப் பிரகாசர் வசித்து வரு கின்றார்.

15. திருகு கள்ளி.

26-10-20 மாலை. குமணக்குமரன் காட்டில் ஒரு திருகு கள்ளிச் செடியில் ஓர் மனிதன் பால் தட்டிக்கொண்டிருந்தான். அதில் வந்த பால் உடனே வற்றிவிட்டன. அதுபோல மனதைத் திருகி அதின் கள்ள மனதாகிய இராஜச தாமசக்கள்ளியைத் தட்டி அதிலிருந்து மாருமல் வரக்கூடிய பாலை ஆத்திரமாக உண்டுகொண்டிருக்கக்கூடிய ஓர் சிஷ்யனைத் தேடிக்கொண்டு ஓர் அபரோக்ஷ ஞானேசுவரர் தவமார்ந்த இவ்வனத்துள் தங்கியிருக்கிருர்.

16. சூக்ஷமம்.

26-10-20 மாலை. குமண சாரங்க வனத்தில் ஓர் பெரிய சர்ப்பம் தனது பெரிய வடிவத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு சிறிய துவாரத்துக்குள் திடீரென்று புகுந்து விட்டது. அது போல இந்திரியங்கள் பத்து, பிராணன், மனம் அறிவு, அஞ்ஞானம் முதலிய பெரிய வடிவத்தோடிருக்கிற ஜீவாத்மா தன் வடிவத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு பரமாத்ம துரிய துவாரத்துக்குள் திடீரென்று நுழைந்து விடக்கூடிய அறிவார்ந்திராநின்ற சிஷ்யனைத் தேடிக்கொ

ண்டு இவ்வனத்தில் ஓர் சகசானந்த மஹரிஷி தங்கி யிருக்கிறார்.

17. தந்திரம்.

26-10-20 இரவு. குமண மன்னன் குளிர்ந்த வனத்தில் அமைக்கப்பட்ட சிதானந்தாசிரமத்தின்மீது தென்னைக் கீத்து அடுக்கடுக்காய் வேயப்பட்டிருந்தது. அதில் ஓர் சர்ப்பம் கீத்தின் மேலே போகாமலும் கீழே யிறங்காமலும் நடுமத்தியிலேயே ஒருவருக்குந்தெரியாமல் மெதுவாக சஞ்சாரஞ்செய்து கொண்டிருந்தது அதுபோல, மாயா மயப் பிரபஞ்சக் கீத்தாசிரமத்தின் மேலே போகாமலும் கீழேயிரங்காமலும் வெகு தந்திரமாக இடை வெட்டவெளியில் சஞ்சரிக்கக்கூடிய ஸ்தூலவடிவமுள்ள ஓர் சிஷ்யனைத் தேடிக் கொண்டு இவ்விகசிதாரண்யத்துள் ஓர் மஹா சன்யாசி சஞ்சாரஞ் செய்துவருகிறார்.

18. வினய சம்பத்து.

27-10-20 காலை. குமண வனத்துப் புதரண்டை ஓர் தந்திரசாலி சென்றான். ஓர் வீரியமுள்ள சர்ப்பம் அவனை விரட்டியது. அவன் நேரே ஓடாமல் வளைந்து வளைந்து

ஓடினான். பாம்பு ஓய்ந்து நின்றுவிட்டது. அது போல மனதென்னும் புற்றில் வசிக்கப்பட்ட தசேந்திரிய ஞானவிநோதப் பாம்புகள் திடீ ரென்று விரட்டும்போது நேரே ஓடாமல் ஒரு இந்திரியம் விரட்டும்போது மற்றோரிந் திரியத்திலும் ஒளிந்துகொண்டு இப்படியே ஒவ்வோரிந்திரியங்களுக்கும் மாற்றிச்செய்து கொண்டு வந்தால் இந்திரியப் பாம்புகள் ஓய்ந்துவிடும். அப்படிச் செய்தனுபவிக்கக் கூடிய சிஷ்யனைத்தேடிக்கொண்டு இவ்வனத் தில் ஓர் அதிவரணுச்சிரமி சஞ்சாரஞ் செய்து வருகிறார்.

19. ஏமாற்றம்.

27-10-20 காலை. குமணப் போர் வீரன் குஞ்சரவனத்துள் ஓர் போக்காளி கருவேப் பிலை கொய்யும் உத்தேசமாகிவந்து தேடிப் பார்த்துப் பறித்தான். பின்பு பார்க்க அது கருவேப்பிலை போன்ற மற்றோ ரிலையாயிருந் தது. எறிந்துவிட்டான். அதுபோல ஞான மடையுமுத்தேசமாகிச் சர்வ தத்துவங்களை யுந் தாண்டிச் செல்லும்போது பொய்ஞானம் மெய்போலக் காட்டிவிடும். அதில் மயங்கா மல் தள்ளிவிட்டு எதார்த்த ஞான வடிவத்

தைக் கண்டுபிடித்திருக்கக்கூடிய ஓர் அற்புத சிஷ்யனை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு இந்தக் காட்டுள் ஓர் **சதானந்த யோகீசுவரர்** இருக்கிருர்.

20. அதிசயம்.

27-10-20 மாலை. குமண வேந்தன் குதூகலத்துடன் வசித்துவந்த குளிர்ந்த ஆரண்யத்தில் ஓர் தீர்க்கத்தரிசி பூமியை நோக்கிய வண்ணமாகவே உலாவினுர். ஈசுவரனுல் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவராசிகளில் ஒரே நிமிஷத்தில் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்து முதிர்ந்து இறந்துவிடக்கூடிய அற்பஜந்துமுதல் மனுஷ்யர்வரை பார்த்துப் புன்னகைகொண்டனர். அதுபோல மாயா நிலத்தை மிதித்து நடந்து சர்வபூதங்களையும் பார்த்துக் கடவுளின் சிருஷ்டி உண்மையைக் கண்டுகொண்ட சிஷ்யனை நோக்கிய்வண்ணமாய் இவ்வனத்தில் ஓர் அதிமானுஷயோகி சஞ்சாரமாகவேயிருக்கிருர்.

21. உற்பத்தி.

27-10-20 மாலை. குமண ஏந்தல் குடிகொண்ட மைந்தவனந்தரத்தின் புதரண்டை இரண்டு ஆண் சர்ப்பங்கள் ஒன்ருேடொன்று

பிணைந்துகொண்டிருந்தது. அப்படி பெண் சர்ப்பமும் ஆண் பாம்பும் பிணைந்திருக்கு மானால் கெர்ப்பமுண்டாகிவிடும். அதுபோல ஜீவாத்மா என்னும் ஆண் சர்ப்பம் மாயை என்கிற பெண் சர்பத்தோடு பிணையுமானால் சங்கற்பவிகற்பரூபக் குழந்தைகள் உண்டாகி விடுமாதலால் பரமாத்மா என்னும் ஆண் பாம்புடன் பிணைந்துகொண்டிருக்கக் கூடிய அமானுஷ சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனத்தில் ஓர் தப சிரேஷ்டர் வசித்து வருகிறார்.

22. சூதகம்.

28-10-20 காலை. குமண வேந்தன் வனாந் தரத்தின் ஓர் செடியில் அடியிலிருந்து உச்சி வரை கரையான்பூச்சி மண் கட்டியிருந்தது. ஓர் தடையாளி சென்று முழுதுங் கலைத்து விட்டான். மறுபடியும் இருபது நிமிஷத்திற் குள் முன்போலவே கட்டிவிட்டது. இப்படி எத்தனை தரங் கலைத்தாலும் உடனே உண் டாக்கிவிடுகிறது. அதுபோல லயம், விக்ஷே பம், கஷாயம், ரஜாஸ்வாதம் முதலிய எத் தனை தடைகள் ஞானாரம்ப காலத்தில் வந்தா லும் ஜயித்து ஆத்ம வடிவத்தில் நிலைத்திருக்

கக்கூடிய ஓர் அதிசய சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனத்துள் ஓர் பிரம்மானுபூதிச்செல்வர் தங்கி இருக்கிறார்.

23. வேஷதாரி.

28-10-20 மாலை. குமணனந்த வனத்தில் வடபாரிசத்தில் ஓர் சன்னியாசி மரத்தடியில் உட்கார்ந்து நிஷ்டையிலிருப்பதாகப் பாசாங்குசெய்து கண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்தார். அதைக்கண்டு சமீபத்திலுள்ளவர்கள் பெரிய மஹானென்று நினைத்து அதிகமான பால், பழம், கற்கண்டு முதலிய பண்டங்கள் ஸ்வாமிகள் முன் குவித்துவிட்டார்கள். ஸ்வாமிகள் பார்த்து இதென்ன ஆச்சரியமாயிருக்கிறதென்று நிச்சயித்து வெளிவேஷப் பாசாங்கு நிஷ்டைக்கே இவ்வளவு சாமான்கள் வலுவில் வருகிறதே இனி யதார்த்த நிஷ்டைக்குப் போகவேண்டுமென்று எண்ணி வடகிழக்கே ஒரு யோசனை தூரத்துள்ள ஜம்பகாரண்ய க்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்று பிரஹ்ம நிஷ்டையில் கூடிவிட்டனர். அது போல முதலில் வேஷதாரியாகி அப்பால் உண்மை ஞானியானல் அதிக வுறுதி உண்டாகும். ஆதலால், அத்தகைய அனுஷ்டான

முள்ள சிஷ்யனைத் தேடிக்கொண்டு இவ்வாரண்யத்துள் ஓர் இராஜ யோகீந்திரர் தங்கி இருக்கிறார்.

24. மழை.

29-10-20 காலை. குமணன் செங்கோல் நடத்திய வனத்தில் மாலை கனத்த மழை பெய்தது. பூமியைமட்டும் மேலே நனைத்து ஜலம் ஓடிப்போனது. இரவு மெதுவாக மழை பெய்தது. பூமி முழுவதும் நனைந்து சாவதானமாக அதிக ஆழத்திலும் மழை ஈரம் பாய்ந்திருந்தது. அதுபோல தடபுடலாய்ச் சீக்கிரம் அப்பியாஸம் பண்ணி மனப் பூமியை நனையாதுவிடாமல் மெதுவாகச் சாவதானமாக அப்பியாசித்து மனமாகிய பூமியை ஆழமாக நனைவித்திருக்கக் கூடிய ஆழ்ந்த கருத்துள்ள ஓர் அரிய சிஷ்யனை எதிர் நோக்கமாய் இவ்வனாந்தரத்தில் ஓர் பிரமானந்த சாகரர் தங்கி வருகிறார்.

25. ரோஜா.

29-10-20 காலை. குமண சக்கிரவர்த்தி வனத்தில் உலாவிக்கொண்டிருந்த யோகீஸ்வரரிடம் ஒருவன் அழகான ரோஜா புஷ்பமொன்று எதிரில் வைத்து நமஸ்கரித்தான்.

அந்த ரோஜா புஷ்பம் பல இதழ்களோடு கூடியிருந்தும் அவை எல்லாம் ஒரே தண்டில் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது. அதுபோல, பல இதழ்களாகிய நினைப்புகளெல்லாம் ஒரே ஆத்மாவாகிய தண்டில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன வென்பதை அனுபவத்தில் நேரே கண்டு அனுபவித்த அறிவாளியான அந்த ரங்கசிஷ்யனை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு ஓர் ஜிஞ்ஜுமார பத்மாசனர் இருந்து வருகிறார்.

26. அதிகாரம்.

29-10-20 மாலை. குமணகேசரி வனத்தில் பல பசுமாடுகள் புல் மேய்ந்துகொண்டிருந்தன. அவைகள் பெரிய புற்களாக வளர்ந்துள்ள இடத்திற் சென்று மேய ஆரம்பித்தது. அப்புற்கள் வாய்க்கெட்டாமல் நாணமடைந்து சிறிய புற்கள் இருக்குமிடத்திற்குச்சென்று சுகமாய் மேய்ந்திருந்தன. அதுபோல ஜனன மரணமாகிய அஞ்ஞானப் பசியைத் தீர்க்கும் பொருட்டுப் பசுவாகிய ஜீவாத்மா அப்பியாசக் காட்டில் மேயும்போது அகண்டஞானப்புல்லை மேய்ச்சென்று நாணமடையாமல் சரியை கிரியை என்கிற சிறிய புற்களை மேய்து வயுறு நிரம்பி யிருக்கக்

கூடிய அதியாற்றலுள்ள சிஷ்யனை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு இவ்வாரண்யத்துள் ஓர் ஞான சித்தர் தங்கி இருக்கிறார்.

27. பரிகாரி.

29-10-20 மாலை. குமணராஜமானத வனத்தில் ஓர் பெரியவருக்குப் பரிகாரி ஒருவன் க்ஷவரஞ்செய்தான். மறுபடியும் க்ஷவரஞ் செய்த இடங்களிலெல்லாம் மயிர் முளைத்து விட்டன. அதுபோல அஞ்ஞான ரோமத்தை நிருவிகற்ப சமாதிக் கத்தியினால் க்ஷவரஞ் செய்தால் மறுபடியும் முளைத்துவிடுமாதலால் இனிமேல் முளைக்கவிடாத சகச நிஷ்டை என்ற கத்தியினால் க்ஷவரஞ்செய்துகொண்ட ஓரற்புத சிஷ்யனை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனத்தில் ஓர் பிரம்ம நிஷ்டாபரர் சஞ்சாரஞ்செய்து வருகிறார்.

28. கீரி.

29-10-20 மாலை. குமணராஜன் குங்கு வனத்தில் ஓர் கீரி சர்ப்பமொன்றைக் கடிக்க எண்ணி விரட்டியது. சர்ப்பம் ஓடி ஒளிந்து பார்த்தும் கீரி விடவில்லை. அப்பால் கீரி வர முடியாத சிறிது துவாரத்துள் சர்ப்பம் புகுந்

துக்கொண்டது. கிரி உள்ளே புகமுடியாது திரும்பிவிட்டது. அதுபோல மஹா மாயை யென்னும் கிரியானது ஜீவாத்ம சர்ப்பத்தை விரட்ட, அது சரியை, கிரியை, யோகம் முதலிய கண்டவிடங்களிலெல்லாம் ஓடி ஒளி யப் பின்னும் மாயைவிடாது விரட்டுவதைக் கண்ட ஜீவாத்மக் கிரியானது மஹா தந்திர முள்ள மாயை வரமுடியாத பரப்பிரம்ம குகைக்குள் ஒளிந்துகொள்ள மாயைக் கிரி ஓடிவிட்டதைத் தானே அனுபவித்த உத்தம சிஷ்யனை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனு ந்தரத்தில் ஓர் மஹாமாயதுரந்தரர் எழுந்தருளி இருக்கிறார்.

29. நரி.

29-10-20 காலை. குமனுமிர்த வனத்தில் உல்லாசமாக உலாவிக் கொண்டிருக்கும் போது எதிரே ஒரு நரி ஓடி வந்தது. என்னைக் கண்டவுடன் தன் உத்தேசமான பயண த்தை நிறுத்தாமல் என்னை வெகு தந்திரமாக வளைந்துகொண்டு ஓடிவிட்டன. அதுபோல மோக்ஷமடையு முயற்சி பலமாக செய்து கொண்டு போகும்போது இடையில் வரக் கூடிய தீரமான மாயா விலாஸங்களைக் கண்டு

வளைந்து ஓடிப்போய்த் தன் உத்தேசத்தை முடித்துக்கொண்ட ஓரதிசயமான சிஷ்யனை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனாந்தரத்தில் ஓர் தபோ சிரேஷ்டர் தங்கி வருகிறார்.

30. அணில்.

29-10-20 மாலை. குமண மஹாராஜன் தன் தம்பியின் அதிகாரத்திற்குப் பயந்து ஒளிந்து கொண்டிருந்த இவ்வனத்தில் ஓர் மரத்தடியிற்செல்லும்போது சில அணில்கள் என்னைக் கண்டு கூச்சலிட ஆரம்பித்தன. அதுபோல, மாயாமயக்கமாகிய துவைத பாவனையைக் கண்டவுடன் அகங்கார வாலைத் தூக்கிக்கொண்டு பகவானை நினைத்துக் கதறுகிற உத்தம பக்தி வாய்ந்த சிஷ்யனைத்தேடிக் கொண்டு இந்த ஆரண்யத்தில் ஓர் கேஜமார்த் தனி யோகி சஞ்சாரஞ் செய்து வருகிறார்.

31 எறும்பு.

29-10-20 மாலை. குமண ராஜன் குஞ்சர பூமியாகிய இவ்வனத்தில் ஓரிடத்தில் தனிமையாக உட்கார்ந்திருக்கும்போது சரீரத்தில் பெரிய எறும்பு ஒன்றும் சிறிய எறும்பு ஒன்றும் ஏறின. பேசாதிருந்தேன். பெரிது கடிக்கவில்லை. சிறியது பலமாக கடுத்துவிட்

டது. அதுபோல மனதின்மீது சாத்துவீக குணப் பெரிய எறும்பும் இராஜச தாமத குணச் சிற்றெறும்பும் ஏறியிருக்கின்றன. பெரிய எறும்பு கடிக்கிறதேயில்லை. சிறிய எறும்பு கடித்துவிடுமாதலால் அதை எடுத்து விடக்கூடிய உறுதியுள்ள சிஷ்யனை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனித்துள் ஓர் ஞானாரண்யர் சஞ்சாரஞ்செய்து வருகிறார்.

32. மாமரம்.

30-10-20 காலை. குமண மன்னன் ஆ சாண்ட வனத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கும் பொழுது எதிரே ஓர் அழகிய மாமரம் தோன் றிற்று. அதில் மாமரத்துக்கு விரோதமான புல்லுருவிகள் பல இருந்தன. அவை நாளடைவில் மரத்தைக் கெடுத்துவிடும். அது போல இயற்கை மனதென்கிற மாமரத்தில், சோம்பல், நித்திரை, மைதுனம், ஏமாற்றம், அசக்தி முதலிய புல்லுருவிகள் படர்ந்து விட்டன. அதை யதார்த்த ஞானத்திற்கு விரோதத்தை உண்டுபண்ணுமாகையால் அப் புல்லுருவிகளைப் பறித்தெறிந்த சிஷ்யனைத் தேடிக்கொண்டு இந்த வனாந்தரத்தில் ஓர் தீரமுனீந்திரர் தங்கி இருக்கிறார்.

33. சயனம்.

30-10-20 காலை. குமணவேந்தன் கொலு விலிருந்த ஆரண்யத்தில் ஓர் தவராஜயோகி இலவம்பஞ்சினுற் செய்த மெத்தையின் மீது சயனித்திருந்தார். அவரிடம் ஓர் சிவராஜ யோகி சென்ருர். தவராஜயோகி எழுந்து உட்கார்ந்தார். பின்பு தவராஜர் சிவராஜரை நோக்கி, ஏன் இந்த மெத்தையில் நான்கு அங்குலத்திற்கு ஓர் தையல் பலமாகப்போட் டிருக்கிறது என்ருர். உடனே சிவ ராஜர் தையல் போடாமல் போனல் எல்லா பஞ்சு களும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு சயன சுக த்தை மாற்றிவிடுமென்று சயன சுகானுபவி கள் செய்திருக்கிருர்கள் என்ருர். அதுபோல தூங்காமல் தூங்குதலென்னும் ஞானசயன சுகத்தை அடைய வேண்டுமானல் எல்லா இந்திரியங்களையும் அதன் அதன் நிலையில் நிறுத்திவிடும்படியான பலமான தையல் போ ட்டுவிட்டு தான்மாத்திரம் பிரம்ம சுகானுபவ பஞ்சணைமீது ஏறிப் படுத்துக்கொண்டு நித் திரை செய்யவேண்டும். அப்படி நித்திரை செய்யக்கூடிய அதிவல்லமையுள்ள ஓர் சிஷ் யனைத் தேடிக்கொண்டு இந்த ஆரண்யத்தில் ஓர் முனிபுங்கவர் சஞ்சாரஞ் செய்கிருர்.

34. அபிமானம்.

30-10-20 காலை. குமணேந்திரன் வாசஞ் செய்த வனாந்தரத்தின் மத்தியில் ஓர் சன்னி யாஸி மற்றோர் சன்னியாஸியைச் சந்தித்து நீங்களேன் உலகத்தில் உலாவுகிறீர்களென் றார். அதற்கு அவர் அபிமானத்தாலென்றார். உங்களைப்போலொத்த ஞானிகளுக்கு அபி மானங்கூடுமோவென்றார். அதற்குப்பதிலாக அவர் பிரம்மாபிமானத்தாலேயே உலகத்தை சிருஷ்டிக்கிறான், விஷ்ணுரக்ஷிக்கிறான், சிவன் அழிக்கிறான், சூரியன் ஓடுகிறான், சந்திரன் சலனமடைகிறான், நவக்கிரஹங்களும் தத் தளிக்கின்றன, எல்லாத்தேவர்களும் தங்கள் தங்கள் வேலைகளைச் செய்கிறார்கள், தக்ஷிணா மூர்த்தி கல்லால் மரத்தடியில் கற்பகோடி காலம்வீற்றிருந்தார், இராமர் இராமாயணம் முடித்தார், கிருஷ்ணன் பாரதயுத்தம் நடத் தும்படி ஏவினார், அபிமானமில்லாமல் யாரும் ஸ்தூல சரீரத்துடன் அரைக்ஷணம் இருக்க முடியாது என்றனர். அதுபோல, ஆத்மப் பிரம்மஞானம் ஒன்றுமட்டுங்கொண்டு மற்ற அபிமானங்களை அறவொழித்த முக்கியமான ஓர்சிஷ்யனை எதிர்பார்த்தவண்ணமாய் இந்தக்

காட்டிற்குள் ஓர் முக்தாதீத முநீந்திரர் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

35. இடி.

30-10-20 மாலை. குமணவேந்தன் அரசு புரிந்த வனாந்தரத்தில் நடுப்பகலில் இடி இடித்தது. அந்த இடி எங்கே இடித்ததென்று பார்க்கும்பொழுது ஆகாயத்திலென்றே தோன்றிற்று. ஆனால் ஞானிகள் மாத்திரம் மனதில் இடித்ததென்பார்கள். எவ்வளவு பலமாக இடி இடித்ததோ அவ்வளவு பலமாக மழையில்லை. அதுபோல, சாஸ்திரக் குப்பையை இடிபோல எவ்வளவு கத்தினாலும் அதற்குத் தக்கபடி சுபானுபவம் பலமில்லாமலாய்விடும். ஆதலால் சாஸ்திர ஆராய்ச்சியைச் சுருக்கி அனுபவத்தை அதிகமாக்கிக் கொண்ட சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனத்தில் ஓர் ரிஷீசுவரர் சஞ்சாரம் செய்கிறார்.

36. கோசுகு.

30-10-20 மாலை. குமணப் புரவலன் தர்பார் நடத்திய மேடையின்மீது உட்கார்ந்திருந்தபோது சில கொசுகுகள் காதில்வந்து சப்தமிட்டன. அவைகள் மற்ற ஹிம்சைகள்

ஒன்றுஞ் செய்யவில்லை. சப்தமட்டுந்தானி ருந்தது. அதுபோல சாஸ்திரங்களை நிறையக் கற்று முன் சொன்ன கொசுகைப் போலக் காதில் வருபவருக்கெல்லாம் பலமாய்ப்போதி க்கிறவர்களிடம் வேறு ஒரு அனுபவமும் இராது. போதித்தல் மாத்திரந்தானுண்டு. அப்படியிராமல் சாஸ்திர ஆராய்ச்சியோடு அனுபவமுங் கூட இருந்துகொண்டிருக்கக் கூடிய ஓர் முக்கிய சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இந்த வனத்தில் ஓர் பிரம்மாணு பூரிச்செல்வர் வசித்து வருகிறார்.

37. தவளை.

1—11—20 காலை. குமணக் குரிசில் குடி கொண்டமைத்த வனத்தில் பலத்த மழை பெய்தது. கொஞ்ச நேரம் கழித்துப் பல தவளைகள் பலமாய்க் கூச்சலிட ஆரம்பித்தன. சிறுது நாழிகை கழித்து சப்தம் அடங்கிவிட் டன. அதுபோல ஞானரம்ப காலத்தில் அப் பியாஸ மழையால் முமுக்ஷுத் தவளைகள் ஞானத்தைப்பற்றிக் கூச்சலிட ஆரம்பிக்கின் றன. கொஞ்சகாலங் கழித்து அந்தக் கூச்ச லும் நின்றுபோய்விடுகிறது. அப்படிக் கூச்ச

லடங்கி நிற்கின்ற சிஷ்யனொருவனைத் தேடிக் கொண்டு இவ்வாரண்யத்தில் ஓர் பெருந்துறவி வசிக்கிறார்.

38. மரணம்.

1-11-20 காலை. குமணப் புவி இந்திரன் வசித்துவந்த கனகாரண்யத்தில் ஓர் தபசி ஓர் பக்தரைச் சந்தித்தார். தபசி பக்தரைப் பார்த்து நீங்களேன் வெகு ஆடம்பரமாக இருக்கிறீர்களென்றார். பக்தர் நான் மரணத்தை மறந்துவிடவில்லை. மரண ஞாபகம் விடாது என்னைத் தொடர்ந்தாலும் பிராரத்த வினையானது போக ஆடம்பரத்தைக் கூட்டி வைக்கிறது. அதில் எமக்கு மயக்கமில்லையென்றார். அதுபோல சதா மரண நினைவே கொண்டு உலக விஷயங்களில் யாதொரு மயக்கமுமின்றி அதி தீவிரமான சிஷ்யனைப் பார்வைகொண்டு இவ்வனத்துள்ளில் ஓர் நிரந்தர துரந்தரர் வசித்துவருகிறார்.

39. ஒற்றுமை.

1-11-20 காலை. குமணக் குரிசில் வசித்த வனத்தில் இரவு நடுவில் ஓர் ஆண் பக்ஷி கூவியதைக் கேட்டு உடனே தன் புருஷனென்று

நிச்சயித்துப் பெண் பக்ஷியும் கூவியது. இப்படியே அடிக்கடி கூவி வந்தது. அதுபோல, ஸ்வரப் பக்ஷி எந்தப் பரிபக்குவமுள்ள சிஷ்யனை நோக்கிக் கூவுகிறதோ அதைக் கண்டுபிடித்துப் பதில் கூவக்கூடிய தெய்வீக சக்தி வாய்ந்துள்ள ஓர் அந்தரங்க சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இந்த வனாந்தரத்தில் அவதார புருஷர் ஒருவர் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

40. சக்தி.

1-11-20 பகல். குமணேந்திரப் பிரபு வசித்து வந்த வனாந்தரக் காட்டிலே ஓர் சர்ப்பம் தவளை யொன்றைப் பற்றிக்கொண்டு பாதி உள்ளிலும் பாதி வெளியிலுமாக விழுங்கப் பட்டிருந்தது. ஆனாலும் தனது இனத்தின் பழைமையான சப்தத்தைத் தவளை விடவேயில்லை. அதுபோல மஹா மாயை என்கிற பாம்பின் வாயில் பாதி பட்டுக்கொண்டு முழிக்கிற ஜீவாத்மத் தவளையானது தனது இன சுபாவத்தை மறந்துவிடாது மாயா சர்ப்பத்தின் வாயினின்று மீண்டு வரக்கூடிய அதி சாமார்த்தியமுள்ள ஓர் சிஷ்யனைத் தேடிக் கொண்டு ஓர் ஹம்ஸாம்ச அந்தர்முக யோகி விஜயமாகியே இருக்கிறார்.

41. குமண வனம்.

1-11-20 பகல். குமணனந்தன் குறித்த வனத்தில் பல புதர்கள், புற்று, செடி, மரம், கொடி முதலியன அடர்ந்து வனத்தில் சுகங்களை அடைய முடியாதிருப்பதுபற்றி விஸ்தாரமான காட்டின் மத்தியில் பல பெரிய உயரமான பாதைகள், சிறிய வழிகள் இவைகளை நிர்மாணித்துப் புதர் புற்று முதலியவைகளை விலக்கிவிட்டு சுத்தப்படுத்திவிட்டதால் வனத்தின் சம்பூர்ண லாப சுகங்களை யாவரும் அனுபவிக்க ஏதுவாயிருக்கின்றன. அதுபோல மனதென்னும் விஸ்தாரமான காட்டில் அகங்காரமாகிய புதர்கள் மமதையாகிய புற்றுகள், கோபமாகிய கொடிகள், இச்சையாகிய மரங்கள் முதலியன அடர்ந்திருப்பதனால் மனதின் பூர்ண ஆத்மஞான இன்பத்தை அடைய முடியாமலிருக்கிறது. அதற்கு நடு மன வனத்தின் வருணாச்சிரம தருமமாகிய உயர்ந்த மேட்டுப் பாதைகளும், விக்கிரஹ ஆராதனை, சகுணத்யானம், பிராமண பூஜை, பசு பூஜை, தெய்வ பூஜை முதலிய சிறிய பாதைகளும் ஏற்பாடு செய்து மேற்கூறிய புதர்களையெல்லாம் அதிசீக்கிரத்தில் நாசஞ்

செய்துவி க்கூடிய ஆச்சரியகரமான ஓர் சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனத்தில் ஓர் சாந்தஞான பரமஹம்ஸர் தங்கி வருகிறார்.

42. செந்தோட்டி.

1-11-20 மாலை. குமணராஜன் குண்டலி வனத்தில் ஒருவன் பார்க்கக் குளிர்ச்சியாயுள்ள ஓர் செடியின்னண்டை உறசிக்கொண்டு உட்கார்ந்தான். அந்தச்செடி மேலே பட்டவுடன் அபாரமான எறிச்சலுண்டாகி விட்டன. அந்தச்செடியைப் பார்க்க செந்தொட்டியாகவே இருந்தது. அதுபோல, மாயா மயக்கங்களும் உலக விஷயபோகங்களும், போலிச்சன்னியாசிகளும், பார்ப்பதற்குப் பசுமைநிறமாகிப் பற்றுண்டாக்கி மனதிற்கு ரம்பத்தை உண்டுபண்ணும் சமீபத்திற் போகும் வரை ஒன்றுஞ் செய்யாது. தொட்டு விட்டால் ஜனன மரணமாகிய பெரிய எரிச்சலுண்டாக்கி விடுமாதலால் அத்தகைய மாயா விகாரமாகிய செந்தொட்டிச் செடியினருகே செல்லாத உத்தம சிஷ்யனை யெதிர் பார்த்துக் கொண்டு இவ்வனத்தில் ஓர் நிச்சலார்ப்புத நித்தியானந்த பரம யோகீசுவரர் தங்கி இருக்கிறார்.

43. ஆட்டம்.

1-11-20 காலை. குமண வனத்தில் ஓர் பலமான நாக சர்ப்பம் படத்தை விரித்து ஆடிக்கொண்டிருந்தது. அது தன் நிலைமையை மறந்து போகாமலும் ஆட்டமும் குறையாமலும் தன்னையும் தன்னைச்சுற்றியும் பார்த்துக்கொண்டு ஆடிக்கொண்டிருந்தது. அதுபோல, எவ்வளவு உலக விஷய காரியங்களில் டம்பமாக ஆடிக்கொண்டிருந்தாலும் எந்தவிதமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தபோதிலும் தன்னிலைமை மறவாமல் உலக ஆட்டமும் ஆடிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஓர் சிஷ்யனை தேடிக்கொண்டு இவ்வனத்துள் ஓர் சுவாதந்திரிய புருஷர் தங்கி வருகிறார்.

44. தடாகம்.

2-11-20 காலை. குமணச் சக்கிரவர்த்தி அரசாண்ட மேடை வனத்தின் மேற்பாரிசமுள்ள சிறிய தடாகத்தில் ஓர் முதியோர் ஆழமில்லையென்றெண்ணி இறங்கினார். அது இறங்க இறங்க வெகு ஆழமாக இருந்தது. அதுபோல, பார்ப்பதற்குச் சிறிய உருவமும், டம்பம், விரிந்த மனம் இவைகளின்றி உள்ளில் பலமான ஆழத்தோடு கூடிய ஓர் சிஷ்ய

னைத் தேடிக்கொண்டு ஓர் மஹான் இவ்வனத்துள் இருக்கிறார்.

45. வௌவால்.

2-11-20 காலை. குமண ராஜன் தர்பார் மேடை நடுவில் சுற்றிப் புலமான படுதாக் கட்டியிருந்தது. ஓர் வௌவால் ஓர் மூலையிற் பற்றி ஏறியது வழுகிவிட்டது. மறுபடியும் ஓர் மூலையில் ஓடிப்பற்றியது. இப்படியே பல தடவைகளிலும் பல மூலைகளிலும் பற்றிப் பற்றி வழுக்கிவிடக் கடைசியாக ஓர் மூலையில் பலமாகப் பற்றிக் கொண்டது. அதுபோல, சமாதி ஞானப்யாசிகள் மனதை பரமாத்மாவினிடத்தே செலுத்த சர்வதத்துவங்களையுங் கடந்து ஏறும்போது வழுக்கிவிடும். அதையும் நாடாமல் திடமாக ஆத்மாவிற் பற்றி விடக்கூடிய அற்புத சிஷ்யனை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு இவ்வாரண்யத்தில் ஓர் பிரம்ம சாக்ஷாத்கார முனிவர் தங்கி இருக்கிறார்.

46. பக்ஷி ராஜன்.

3-11-20 காலை. குமணராஜன் அரசாக்ஷி செய்த வனத்தின் எல்லையில் ஆகாயத்தில் ஓர் பக்ஷி ராஜன் பல பருந்துகளுடன் உல்

லாசமாக வெகு ஆடம்பரத்துடன் பறந்து கொண்டிருந்தன. ஆனாலும், அதன் முழுப் பார்வைமட்டும் பூமியின் சூக்ஷ்ம வஸ்துக் களின் மேலேயே இருந்தன. அதுபோல, எத்தனை உலக மனுஷ்யர்களோடு எத்தனை வித போகாடம்பரங்களுடன் உலகத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாலும் மனது மாத்திரம் சூக்ஷ்ம வஸ்துவாகிய பரமாத்மாவினிடம் பார்வை கொண்டிருக்கிற ஓர் முக்கிய சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனத்துள் ஓர் மந்திர மாலிகாபரணர் தங்கி வருகிறார்.

47. ஆந்தை.

3-11-20 காலை. குமண மன்னன் வசித்த ஆரண்யத்தில் வட பாரிசத்தில் ஓர் பெரிய பலாமரப் பொந்தில் ஆந்தை யொன்று வசித்துக் கொண்டிருந்தது. அது அவ் வழியே சென்ற ஓர் துறவியைக் கண்டு மெதுவாகத் தனது பொந்தில் நுழைந்து மறைந்துகொண்டது. அதுபோல, ஆத்ம சுகத்தை அடையாத மற்றவர்களை மயக்கி விடக்கூடிய மாயாமயப் பெண்களைக் கண்டு மெதுவாகத் தனது துரியானுபவப் பொந்துக்குள் நுழைந்து கொள்ளக்கூடிய அபரோக்ஷ ஞானியான சிஷ்யனை

எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இவ்வனத்துள் ஓர் சர்ப்பாபரண சம்பூஜிதர் வசித்து வருகிறார்.

48 விளாம் பழம்.

3—11—20 மாலை. குமண மன்னன் அரசாண்ட மேடை வனத்துள் சிதானந்தாசிரமத்துக்கு அருகேயுள்ள விளாமரத்தில் பல பழங்களிருந்தன. அதிலொன்று பக்குவமாகி பலாத்காரமின்றித் தானே பற்றுவிட்டு மரத்தினின்று பூமியில் விழுந்தது. அதைத் தின்பதற்கும் ருசியாயிருந்தது. அதுபோல, உலக குடும்பமென்கிற விளாமரத்தின் மேலே பல மனிதப் பழங்களிருந்தாலும் தானே பக்குவமாகிப் பற்றற்றுக் கனிந்து விழக்கூடிய அந்தரங்க சிஷ்யனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இந்த வனத்தில் ஓர் அமலாரண்ய அச்சுதர் வசித்து வருகிறார்.

49. ரகஸ்யப் பக்ஷிகள்.

3—11—20 மாலை. குமணவனத்தின் ஓர் மரத்தினடியில் இரண்டு பக்ஷிகள் உல்லாசமாக உலாவிக் கொண்டிருந்தன. வடக்கேயிருந்து ஓர் பால்ய சந்நியாசியும், தெற்கேயிருந்து ஓர் விருத்த சந்நியாசியும், அம்மரத்தடிக்கு வந்தனர். இரண்டு பக்ஷிகளும் பறந்து

விட்டன. ஒன்று காணுமற் போய்விட்டன. ஒன்றுதா னிருந்தன. அதுபோல, மாயாமயக் குமண வனத்தில் அஞ்ஞான மாமரத்தினடியில் ஜீவன், ஈஸ்வரன் என்ற இரண்டு பக்ஷிகளிருந்தன. வடக்கே யிருந்து உபதேசமும், தெற்கே யிருந்து அனுபவமும் மரத்தடிக்கு வந்தன. இரண்டு பக்ஷியும் பறந்ததில் ஜீவப் பக்ஷி மறைந்துவிட ஈசுவரப்பக்ஷி மாத்திரம் மிஞ்சும்படி செய்துகொண்ட அனுபவியான ஓர் சிஷ்யனைத் தேடிக்கொண்டு இவ்வாரண்யத்தில் ஓர் ஆருடானந்த அஞ்சலர் இருந்து வருகிறுர்.

50. எதார்த்தம்.

4—11—20 காலை. குமணச் சக்கிரவர்த்தி ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் இவ்வனத்தில் தன் தம்பியாகிய அமணனுக்குப்பயந்து ஒளிந்திருந்தான். அப்போது இவ்வனம் இன்னும் விஸ்தாரமாயிருந்தது. மேடை கிடையாது. புலி, கரடி, யானை முதலிய மிருகங்கள் வசித்துக்கொண்டிருந்தது. பெரியபாம்புகள் குடிகொண்டிருந்தன. பல முனீசுவரார்கள், ரிஷீசுவரர்கள், முனீந்திரர்கள், ஞானிகள், சித்தர்கள், இவர்கள் ஏராளமாகி ஆசிரமங்

களுடன் வசித்து வந்தார்கள். குமணன் அந்த சித்தர்கள் கூட்டத்துடன் சேர்ந்து கொண்டு சில காலமிருந்தான். அப்போது இந்த வனத்திற்கு தமாலாரண்யம் என்ற பெயர் இருந்தது. அதன்பின் குமணனும் தம்பியும் சமாதானமான பின்பு இவ்வனத் திற்குக் குமணாரண்யம் என்ற பெயரிட்டு நடு வில் ஓர் பலமான யந்திர ஸ்தாபனஞ்செய்து ஓர் மஹான் சமாதியுடன் பெரிய கட்டட மொன்று கட்டப்பட்டது. அப்பால் குமண னிடம் ஓர் சமாதி சித்தர் வந்து நிருவிகற்ப நிஷ்டையில் சிலகால மிருக்க வேண்டி இவ் வனத்தில் இடம் கேட்டனர். குமணன் இசைந்து நிருதி மூலையில் ஓர் சமாதியறை கட்டுவித்து ஏற்பாடுசெய்தான். சித்தர் நிஷ் டையி லமர்ந்தனர். அதின் பின் குமணன் காலத்திற்கு பின் பலர் கையாண்டு வரப் பட்டது. அப்போது சித்தர் சமாதியிலிருப் பது ஒருவருக்கும் தெரியாது. கடைசியாக மஹாராஷ்டிர அரசன் தஞ்சைமா நகர பரி பாலகன் ஒருவன் பல ஆட்களை ஏவி வன த்தை வெட்டும்படி உத்திரவு செய்ய ஆட் கள் தெரியாமல் சமாதியிலிருந்த சித்தர் தலை யில் வெட்டி இரத்தம் வெளிக் கிளம்பியது.

இதை அரசனுக் கறிவிக்க அரசன் மந்திரியுடன் வந்து பார்த்து நமஸ்கரித்தான். சித்தர் விழித்து, இவ்வனத்தை வெட்டாதே என்று மறுபடியும் நிஷ்டைக்குப் போய்விட்டார். அந்த சித்தர் இன்னும் அவ்விடத்திலேயே நிஷ்டைகூடி இருக்கின்றனர். அவர் வெளி வருங்காலம் சமீபமாகிவிட்டது. இனி இவ்வனத்தில் வெகு கெம்பீரமான சந்நியாசிகள் நிறைந்து விடுவார்கள். இந்த வனத்திலுள்ள மதமொழிந்த ஞான சித்தருக்கே குஞ்சரம் என்றது. அதனல் இந்த சாஸ்திரத்திற்கும் குமரணைய குஞ்சரம் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஓம். தத் ஸத்.

வாழி.

வாழ்க இன்னகர் மாமறையாளரும்
வாழ்க இவ்வனம் வாழ்ந்திடு குஞ்சரம்
வாழ்க நிஷ்டை வழியினை விட்டுமே
வாழ்க வையம் வருபவர் வாழ்கவே.

ஓம்.

தத். ஸத்.

ஸ்ரீவிலக்ஷணானந்தஸ்வாமிகள் குமணாரண்யத்தில் பரமாத்மநிஷ்டையில் எழுந்தருளியிருந்த சமயம் திருவாய் மலர்ந்த

பாசுரங்கள்.

நேற்றுநாளிரவுதன்னி னித்திரைவரவேயில்லை, தூற்றிடவென்னிடத்தே தூங்காமற் றூங்குகின்றேன், காற்றிலேநெருப்புமண்ணிற் ககனத்திலப்புத்தன்னிற், சாற்றிடாப் பொருளொன் றுண்டு சார் குமணாரண்யத்தே. 1

ஒன்றிரண்டென்னவுள்ள மோங்கிடச்சென்மஞ்சேர, அன்றதுமொன்றேயென்ன வறிந்திடஞானஞ்சேர, மன்றுளார்சிவனேயான மாதவன் குமணாரண்யம், நின்றவர்வெளியேசெல்ல நேர்வதுமாறேயாண்டே. 2

புண்ணியமிகுதிசெய்யப் புரந்தரன்புத்தேளெல்லாம், எண்ணியபடியேயிந்த விகத்துளோர்கேற்றசெய்வார், பண்ணிய குமணாரண்யப் பரஞ்சுடர்ஞானிதானே, மண்ணினிற்பிரபவாண்டின் மகிழ்வுடனெழுவாரம்மா. 3

கச்சணி மடவார் கூட்டங் கனவிலுங் கூடா
தென்று, கச்சயமெனக்குச்சொன்னார் நேற்றுநாளி
ரவு வந்து, நிச்சரவணிந்தோனன்பர் நாலாயிரம்
பேர்கூடி. இச்சையாயீங்குவந்தா ரினியதையிசைக்
கொணாதே. 4

இரும்பு நேர்மனத்தினோர்க ளிவ்வனத்துள்ளே
வந்தால், வரும்படியழைக்கமாட்டார் வாழ்பெரு
ஞானிதாமும், கரும்புறுவில்லோன்காதல் கருத்
தினையறவேவிட்டுத், திரும்பினோர்களுக்கேயிந்த
தெய்வதவனமாமம்மா. 5

பூமிக்குள் நிஷ்டைகூடிப் பூரணந்தன்னைநாடிச்.
சேமித்த குமனாரண்ய சிங்கத்தை யானைகண்டு.
காமித்த தன்மைபோலக் காணாதேயாருண்டின்
மேல். வாமத்தைதயொவ்வா திந்த வண்ணன்போல்
வருவாரன்றே. 6

எண்மூன்று எழுகுரோசம் இதன்மேற்கேவன
மொன்றண்டு, தண்ணார்ந்தமனத்துஞானி தனிமை
யாயிருப்பாரென்று. மண்ணார்ந்தகுமனாரண்ய மகத்
துவமுடையோர் சொன்னார், பெண்பாதிகொண்
டதேவன் பின்னையான்பேசுமன்றே. 7

முக்குண மூன்றுந்தள்ளி மோனத்தாலகத்தை
வென்று. பக்குவஜீவனாகிப் பாரினிலிருப்போர்
தம்மை, முக்கிய சீடனாக்க முயன்றனர்குமனாரண்
யர், தொக்கினர்யோகிபோல்வார் துரியத்தின்
மீதேயம்மா.

ம்ந்திரஞ்செபித்திட்டாலும் மலர்பறித்தருச்சித்தாலும், தந்திரம்பலசெய்தாலும் தன்னைநேரறிவாரில்லை, குந்தகக்குமஞரண்யங் கூடிடும்பெரிய ஞான, மந்திரவுபதேசத்தால் மகத்தினையடையலாமே. 9

சிதம்பரத்துண்மைகண்டால் சிற்பரத்துண்மை காண்பார், மதம்படுமறிவைவென்று மனத்தினைக் துரியவாழ்வில், நிதம்படநிறுத்திவிட்டால் நிச்சயங் குமஞரண்யம், பதம்படுஞானிவந்து பற்றினையறச் செய்வாரே. 10

கண்ணுற்கருத்தாற்கரணத்தாற் காணவொண்ணுப்பரஞ்சுடரை, எண்ணுகின்ற பேரொளியார் இந்த வனத்துநிருதியிலே, மண்ணுயீராடிக்கீழே மனதையடக்கி நிஷ்டையிலே, நண்ணுகின்ருரவரிடத்தே நாட்டமுடையோர் பலரம்மா. 11

பரமஞானராஜாங்க யோகப்பயிற்சிப்பரமான்ம, வுாமுடனேயுட்கலந்து வுள்ளம் பிறிவற்றிருப்பதுவே, திரமதாகுந்தெய்வமிது தேவேவுடலமக்கினியாய். வாமுமாரிபெய்திடுவாய் மனத்தில் முளைத்த அந்தணனே. 12

கேம்பீரமானமனங் கேட்டேஞெருவரிடம், வம்பென்றுசொல்லிவிட்டு வாராமலோடிவிட்டார், உம்பர்முதல்வனடி வுட்கரணத்தாற்ருெழுது; கும்பனருள்பெறுவோங் குமஞரண்யத்திடையே. 13

அவரவரனுபவத்தை அவரவர்க்காக்கிடாது. பவம கல்பெரியோர்பக்கல் பார்ப்பதுமழகேயில்லை, அவரவரனுபவம்போ லம்புவிதோன் றுமத்தால், அவரவருண்மைகொண்டே யறிவதுகுற்றமம்மா. 14

நனவிற்சுழுத்திநிலைதாண்டி நன்ருந்துரியவீட்டிடையே; வினவிற்பொருளேகிடையாது விளம்புகின்றவேதங்கள், நனவிற்றூக்கமுற்றவுடனுட்டம் பயின்றநற்சகத்தைக், கனவிற்றுரியங்காண்பார்கள் கடினசகத்துக்காண்பதுவே. 15

புண்ணுயிலங்குமிவ்வுடம்பைப்புனையச்செய்தபெருமானே, எண்ணுநின்றஇவ்வுடம்பை யீசர்காக்கியறிவுதனை. கண்ணுவுனக்குக்கழலவிட்டுக் கருத்தைக்கனவட்டத்தே, விண்ணுய்நிலைக்கவருள்செய்வாய் வேதங்கடந்தவித்தகனே. 16

அடங்கியிருந்தபெரும்பாம்பு அடங்காச்சப்தமுடன் கோரி, விடங்கிமூலிதனைப்பிடுங்கி விஷத்தையுறவேமிகவீசி, தொடங்கிவிட்டதுரியமதில் தோற்றும்பொருளைத்தொய்தமற, மடங்குஞான வாழ்விடத்தே மன் றுண்டனமிடுவாரே. 17

இச்சைவழியேமனமயங்கி யெங்கேயெங்கேவோடுகினும். அச்சமின்றியடித்திடுவேன் அம்பலத்திடனமிடுஞ், செச்சைமணியான் சிதம்பரத்தான் சேவைகிடைத்தவக்கணமே, நிச்சயந்தானினதடிக்கே நியதிகடந்துசேருவனே. 18

மனந்தனையடக்கி நிஷ்டை மாத்திரம்பழகும் போது, துணிந்தெழுமுலகத்தோற்றம் வருங்காலந் தோற்றுமென்றே, மனையறிந்தோர்கள்சொல்வார் மற்றினிமறைசொலாது, வினவிடிற் பேசிடாது வியப்பிதுஞானயோகம். 19

ஐப்பசிபதினேழாநாள் அருமையாஞ்சேய்நாள ன்று, செப்பியநடுவிராவிற் சினந்திடுமெரவமொன்று. கொப்புடன்றலைமேலாடக் குறித்ததுகடிகையொ ன்று, அப்புறப்படுத்திவிட்டா னறுமுகனொருவன் வந்தே. 20

பேரின்பந்தானெங்ஙனெனப் பெரியோரொரு வரெனைக்கேட்க, ஆரின்பந்தானெவர்கண்டா ரந்த வின்பஞ்சொல்வீரேல், பேரின்பத்தினுளவதனைப் பேசலாகுமெனச் சொன்னேன், ஊரின்பந்தான் தெரியாதோர் வுடனேயெழுந்துபோனாரே. 21

உண்டியு முறக்கநீத்து வுருத்திரன்றனைநினைத் துத், தொண்டனுயுலகந்தன்னிற் றேற்றிடுந்தாய னுகி, மண்டியதுரியாதீத வழியிடைமானனுகிக் கொண்டவர்குழுமிவாழக் கூப்பிடுதூரமம்மா. 22

அண்டமும்பிண்டந்தானுய் அனைத்து மாயாகி நின்ற, கொண்டல்மால்வண்ணனுணை குழுமுவார் கூட்டநேயர், பண்டரிநாதன்செய்ய பாததாமரை க்குநேரா, யுண்டெனல்மித்தையாகும் உயரகமில்லை யன்றே.

ஓம். தத். ஸத்.

